

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

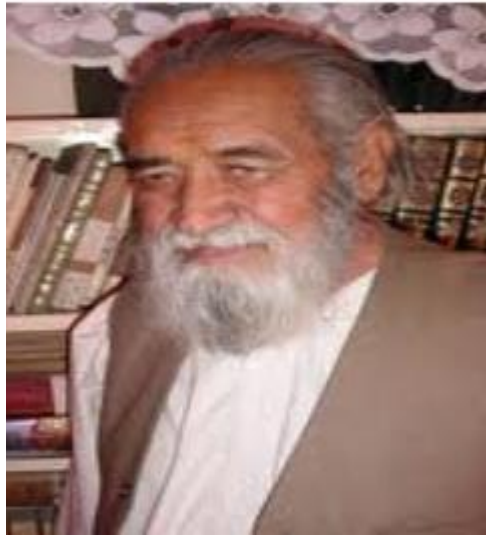

۲۰۲۰/۱۱/۲۵

پروفیسور عبدالخالق رشید
د نهر و پوهنتون استاد

د علامه رشاد د پنخلم تلین په درشل کې

د رشاد پوهني کلني لکچر

بسی دور باید که چرخ ظفر
بیا رد کسی چون تو بار دیگر

پښتو لیکدود

په دې ورځو کې دځوان پوه روحيال صاحب له خوا يوښه پيغام زموږ ترادرس پورې راوړسید چې گواکي په کندهار پوهنتون کې يو نوبتي سيمينار پر پښتو ليک او ليکدود باندې جوړیږي ، زه هم ورته خوشاله شوم چې که داسې يو کار چې نن سبا د پښتو ژبې د خورو ورو لکښو مخنيوي وکړي او هرڅوک په يوه ښه اويو ډول دخپلې ژبې په اړه په يوه علمي تگلوري باندې خپله لاره ورمخه کړي ، دا به ددغې ژبې له شته والي او پايښت سره په اوسمهال اوراتلونکي کې لويه مرسته وي . په دغه اړه ما تير کال يوڅه يادونه اووراندیزونه د استاد علامه رشاد د تلين د کلني لکچر چې د استاد له تلين سره په يوه مهال کې برابریدل ليکلي ول، خو خپاره نه شول، په دې خاطر چې علامه رشاد په خپل وخت کې له دغې موضوع سره ځانگړې ليوالتيا درلوده او يوشمير ليکنې يې په دغه برخه کې موږ ته اوس هم د لارښود حيثيت لري ، دغه ليکنه هم دلوی ليکوال علامه رشاد د څوارلسم تلين د کلني لکچر په پلمه له گرانو دوستانو سره شريک کوم .

د پاڼو شميره: له 1 تر 7

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته راښوولې. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې ښې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خيږ و لولئ

ژبه او ليک، يا ليک او ژبه:

نن سبا ژبه هم لکه د ژوند دنورو پديدو په شان په خورا چټکتيا سره ځان د عصر له غوښتنو او پرمختگونو سره له يوې خوا عياروي اوله بلې خوا هغه پرمختگونه او بدلونونه چې يا يې خپله غواړي او يا هم ورباندې تحميل کيږي مني . په تير وختو کې دغه کار د سياسي ، مذهبي او فرهنگي برلاسو تر سيورو لاندې ترسره کيده خو په اوسني عصر کې چې تکنالوژي هرڅه ته ځان ور ورساوه ، د ژوند هره خوا يې ترخپل جادويي سيوري لاندې راوسته ، دغه حالت هم پر ژبه او هم دهغې پر اړوندو توکونو باندې ژوره اغيزه وکړه، هماغه عملیه په يوه بل ډول سره چې د زور او زياتي پوښتنه په کې ظاهره نه رامنځ ته کيږي بلکه يو پرمختگ او يو مثبت حرکت بلل کيږي پر ژبو او دهغو پر جوړښتونو باندې عملي کيږي ، ځکه خو اوس په نړۍ کې داسې ژبه نه ليدله کيږي چې ځان به له دغو تحولونو څخه په هراړخيز ډول لرې وساتي .

همداغه لکه چې بدلون منل يې حتمي شول ، نو سمول او عيارول هم له دغه اصل سره په يوه وخت کې يوه انکار نه کيدونکې اړتيا ده . نن سبا دنړۍ په پرمخ تللو هيوادو کې نور يو زده کونکي ددې لپاره وخت نه لري چې هرڅه بايد لکه توتي ديوچا له خولې يوازې واورې او ټول عمر بايد يوازې يوه کس او دهغه رنگو بنگو وينوته لاس تر زړه ناست وي . کيدای شي څوک دا ومني يا نه، خو که يو زده کونکي په رښتيا هم داوسنيو شونتياوو په نظر کې نيولو سره د ژبې زده کړې لپاره ملاوتري ، کولای شي په شپږو مياشتو او يا لږو کې په هغه ژبه کې په عادي توگه خبرې وکړي او هغه د خپلې اړتيا په کچه زده او وکاروي . زه دا خبره دهغې تجربې له مخې دلته کوم چې ما خپله دخپل ژبني تدريس په ترڅ کې په خپله محسوسه او عملي کړې ده. په هر ډول زه خو وایم چې ژبه تغير منونکې پدیده ده، څومره چې ژوند تغير منونکي دی ، څومره چې په چټکۍ سره مخ په وړاندې ځي ، له هغه سره تر هرڅه او تر ټولو نږدې ملگري ژبه ده چې په موازي او برابره توگه بايد ځان ورسره مل او بدل کړي، ځکه خو ژوند او ژبه دواړه له يوه بل سره دومره نژدې دي چې کيدای شي په زياترو ژبو کې د ژوند او ژبې د وينگ پيل هم په ورته او مشابه الفبا سره ووينو. (*)

(*) له ما سره دا لاندې ژبې په دغه اړه دم گړۍ په حافظه کې وي چې دلته يې په لنډه توگه اشاره ورته کوم :

ژوند	- ژبه	{ژ}	(پښتو)
زندگي	- زبان - زند	{ز}	(فارسي)
زندگي	- زبان	{ز}	(اردو)

ژبه او ليک دود:

سره له دې چې زه د ژبې او ژبنيو څيړنو په برخه کې ځان د حافظ غونډارۍ بولم ، په دې ما نا چې يوازې د اړتيا په وخت کې کله ناکله ورمخه کوم ، لکه چې نن هم دلته په دغه برخه کې خپل نظر له تاسو گرانو لوستونکو سره رشاد پوهنې ته د درناوي په پارچې دغه موضوع له علامه رشاد سره هم د يوې مهمې علمي موضوع په توگه مطرح وه شريکوم .

زه د ژبې اولیک په اړه لکه نور نړيوال ژبپوهان په دې انديم چې ليک د ژبې انځور دي، داچې دا انځور په بڼه شان ايستل کيږي او يا بد دا به د ژبې ويونکي او انځورگر کمال وي چې سړی کولای شي پر هغه باندې دهغه د کمال په رڼاکې خبرې وکړي . کله چې انځورگري لیکونکي هغه ته يومهل داسې بڼه ورکړي چې دهغو بڼه لکه ميخ داسې وه ، نو بيا يې (ميخي ليک دود) نومولې دی ، کله يې چې لږ نور بدلون ورکړی بيا يې لاتيني بڼه ورکړي، همداسې يې د زمان په تيريدو سره هندي ، آرياني ، عربي او نورو ليکدوديز شکلونه ورته تراشلي ، په هغوکې يې انځورکړي او بيا يې هغه ته د ټولنيز تړون (قرارداد) له مخې د ليکدود نوم او بڼه ورکړي دي. اوس مور کولای شو په دغه ترڅ کې درې څيزه ، ژبه (Language) ، ليکدود (Script) او ويونکي (Reader) له يوه بل سره په يوه لړ کې په پام کې ونيسو . ژبه پرغيزه ، ذهني او بيالوژيکي پدیده ده ، ليکدود يې ليکني او قراردادي (Contractive) انځور دی ، ويونکي يا عامل (Operator) يې انسان دی . زما په نظر په دغو درې واړو توکونو کې يوازې (ژبه) پرځای او ثابتې پدیده يا دکار موضوع ده . خو دا دوه نور توکونه چې ليکدود او ويونکي دي ، دوی ته بايد د ثابتو او مطلقو پديدو په سترگه ونه کتل شي بلکې تل يې بايد د تغير منونکو پديدو يا توکو په بڼه په پام کې ونيسو ځکه چې کيدای شي دا دواړه هم بدلون ومومي او هم بدلون ورکړای شي .

دلېکدود بدلون د ژبې د ودې نښه

لکه چې یاده مو کړه چې، ژبه له ژوند سره په برابره او موازي توګه وده کوي ، خو له بده مرغه چې مور نه ورته متوجه کیږو او یا په منلې پښتو خبره چې « سرمو نه ورباندې خلاصیږي » اوکه نه خبره روښانه ده ، ځکه ژبه نن سبا دومره پرمخ تللې چې یوه بشپړه پوهه (ژبپوهنه) ورباندې اخته ده چې ځان یې له فزیک او اتومي څېړنو او نورو علومو سره په یوه کتار کې درولي دي . خو ځینو ټولنو او ځینو خلکو د همدغه لوی علم نومیالي په خپلو ټولنو کې دخپلو ژورو څېړنو او مطالعاتو او دحقایقو د بیانولو پر لامل درندو سیاستوالو په اشارو له خلکو پر یوه خوا ساتلي دي، یایې هم په نورو نورو نومونو او بنکیلونو کې را ایسار کړي او یایې له جدي پاملرنې پر یوه خوا ساتلي دي. په امریکا کې یو لیوني مالیخولیایي سیاستوال هر څوک پیژني خو چامسکي ته د ډیرو لږو خلکو پام دی ، دا زموږ پښتو لنډه ګنده درواخله ، دهرچا لپاره دهر ډول بی منطقه ویلو ستایوال شته ، خو دیوه زیار او یوه پالوال او یوه سیال له درد او دوکه خبره او علمي طرحې لاهم تر هیڅ ځایه ونه رسیدې . نه څوک پرې خبر شول اونه یې دتحلیل او تشریح لپاره د مطلقې نا پوهې په وجه له یوشمیر سره زغم شته . ځکه چې دوي پر یوه ډیره مهمه باریکه لار ، په یوه علمي تگلوري ګام اوچت کړي چې تراوسه یې د منښت او پیژند لپاره عیني استعداد هم دراتګ لاري څاري . په هر ډول دایوه ضمني یادونه وه چې باید څیرک او موشکاف یاران هغوی چې د ژبپوهنې په برخه کې کار کوي ورته څیروي . راځو لیکدود ته ، په دغه اړه تر هر څه دمخه ددغي خبرې یادول اړین دي چې په نړۍ کې یو زیات شمیر ژبې داسې دي چې دوی د لیکدود له سختې ستونزې سره مخامخ دي ځکه چې ځینې لیکدودونه په زیاترو وختو کې پر یوشمیر ژبو باندې دبیلابیلو عواملو له مخې په زورتېل شوی دی ، سره له دې چې دا دومره ستونزمنه موضوع نه ده ، خو په یوشمیر ټولنو کې له دغي موضوع څخه په لوی لاس د علمي موضوع پر ځای کله کلتوري ، کله مذهبي او کله هم استعماري اړاو لانجه جوړه شوی ده چې په پایله کې همدغو درې اړو بندیزونو د ژبې لیکدود بدلون مخه هم نیولې ده . زیاتره شرقی ژبې تراوسه پورې دلیکدود له ستونزو سره لاس او ګریوان دي ، تراوسه پورې ددغو ژبو لیکدودونه ددغو ژبو له ژبني جوړښت سره ځان نه شي عیارولای ، په ځینو ځایو کې خو خبره په یوه استعماري برلاسی ماتم باندې بدله شوی ده . پښتو او فارسي وګورئ ، که سم ورته څیرشو د همدغه نیمګړي لیکدود له امله د دغو ژبو په لیکني جوړښت د ژبنيو غرونو نښې او څیړي له سره نه لیدل کیږي . دهرې ژبې په وینګ کې اولیک کې واولونه او کانسوننونه دهغې ژبې شمزۍ جوړوي، ژبه همدغه توکي په پښو دروي او ځانګړی شته والي ته یې حق او حقیقت ور په برخه کوي . خو له بده مرغه چې مور تراوسه په خپلو ژبو کې له داسې تعامل سره مخامخ یو چې د لوی سړي کمس ماشوم او د ماشوم کمیس لوی سړي ته وراغوندو، داځکه چې مور دخپلو ژبو له جوړښت او طبیعت څخه خلاف هغوی ته دبیان اوښود داسې نښې او نښانې جوړې کړي او یا مور د نورو په تقلید ورباندې تپلي دي چې نه سمې لیکل کیدای شي اونه هم سمې لوستل کیدای . یوازې په پښتو کې څلور بیلابیل او بیل مانا وېي باید مور له ناچارۍ په یوه بڼه ولیکو لکه (لور (lur) ، لور (lor) ، لور (lawar) او لور (lor) او په سلګونو دا ډول نور چې بله چاره نه لرو . مور لږ تر لږه ددې جرات والا هم نه شو چې له اروپایي ژبو سره پر یوه لور او ورته والي سره ګام اوچت کړو . ان چې ومونه شوای کولای له هندي هغو سره په یوه سمت حرکت وکړو . ځکه خو لکه سحر او جادو وهلي موجودات له خپل دغه ناروغ لیک دود سره د ودې او پرمختګ پر لور د ګامونو پورته کولو او حرکت پر ځای رغوړو .

مور په دې باور لرو چې لیکدود په نړیواله کچه په نوي ژبپوهنه کې یوه نړیواله ستونزه ده ، خوداهم باید ومانو چې نن سبا زیاترو ملتونو او خلکو ددغي ستونزې دلري کیدو په برخه کې یولررغنده ګامونه هم پورته کړي دي ، خوله بده مرغه چې مور په دغه برخه کې تراوسه پورې هیڅ هم نه دي کړي ، کیدای شي دغه سیمینار لومړنی هڅه وي چې د پښتو او دري لیکدود په اړه په تیره یوه پیړۍ کې دلومړي ځل له پاره په تاریخي کندهار کې جوړیږي . داچې په عملي توګه به هم څه ترې راوځي اوکه نه دابه بیا یا په پخوانیو نیمګړتیاوو سترګې پټول وي او یا به هم دیوه بدلون او هڅون نښه وي چې په دغه ترڅ کې به رامنځ ته کیږي . انفرادي هڅې به یوې خوا ته پریږدو، خو په ملي کچه هم زموږ د پوهانو داسې یوه ګډه علمي هڅه چې له یوې هراړخیزې او ملي پایلې سره مل وي په دغه برخه کې تراوسه نه ده شوې ، همداده چې دعیني کتنې او علمي ارزونې له مخې زموږ تراوسه نوي سلنه پښتو اوفارسی ویونکي په خپلو ژبو نه سم پوهیږي او نه یې هم سمه لیکلای شي . داځکه چې په دغه برخه کې مور دیوه نظم او یوه تعلیمي سیستم کلک بنسټ تراوسه پورې نه دی ایښی ، تاسې ګورئ چې پنځه نوي سلنه پښتو لیکونکي اوس هم (ی ګانې) په توپیر سره نه شي لیکلای ، ان چې یو شمیر لیکوال ، ژور نالستان او شاعران تراوسه پردې نه دي توانیدلي چې دځان په وړاندې دغه ستونزه (ی سمه لیکل) چې ټول ټال نیم ساعت تمرین غواړي کیږدي او ټول عمر یې سمه ولیکي . په همدې لړ کې تاسې په دغه اړه فکر کړئ او یا پوهیږئ چې زموږ نامتو لیکوالو چې او یا کاله مخکې څه لیکلي اوس بیا دهغوی لیکني بیا لیکني ته اړتیا لري، دهر نامتو لیکوال ان د استاد الفت په ګډون لیکني د لیکدود له مخې نورې په ګراني سره په اوسني نرخ د لوستلو وړ دي . ځکه چې دوی هم په خپلو لیکنو کې لیکدودې ستونزې ان په خپل مهال په پام کې نه دي نیولي او نه یې په فکر کې شوي دي، دوی نه د تخنیکي آسانتیاوو او نه هم د پښتو ژبې د خوړیدو په اړتیا باندې ، هغه هم په داسې بیړنی توګه ډیر لږ باور من وو . ځکه چې دوی ددغي ستونزې ته دیوې

د پانوی شمیره: له 3 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي . په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

علمي ستونزې په توګه نه کتل او نه يې وړاند وینه کولای شوه. ما مخکې وویل چې د لیکدود ستونزه نړیواله ستونزه ده خو زیات ملتونه لکه مور غوندې لاس ترزنه نه دي ورته ناست، په فارسي ژبه کې نن سبا یوازې تاجکستان وکولای شول چې نورډیو جامع لیکدود ددرلودلو په برکت دغه ستونزه که څه هم یوه موده ورته درنه تمامه شوه خو نن اوسنی نسل په فارسي لیکنه کې ډیرد آرامی احساس کوي ، له یوه تا جیکې ژبپوهاند (سیایف) څخه زموږ پوښتنه داوه چې که خپل لیکدود بیرته عربي هغه ته راوړئ څه ستونزه به وي ، هغه په صادقانه توګه ویل چې مور نه غواړو او نه دا زموږ د ژبې فارسي تاجیکي په ګټه دی، یوطلايي چانس مور ته برابر شو باید چې دا په آسانی سره له لاسه ورنه کړو ... ترکانو هم دا کار وکړ خپل لیکدود یې له نړیوال هغه سره په یوه ټول کې واچاوه ، دوی هم اوس له هغې ستونزې سره لکه چې مور یې تراوسه هم لرو نه دي مخامخ ، کرډیانو له همدا اوسه ترخپلې خپلواکي دمخه دخپلې ژبې د لیکدود لپاره لاتین لیکدود اعلان کړی دی ، دوی همدا وایی چې دوی کولای شي دخپل ملي تشکل ترڅنګ دخپلې ژبې لپاره چې دم گری په عراق ، ایران ، ترکیه او نورو سیمو کې تیت اوپرک دي دیوه واحد لیکدود خبره د خپلې خپلواکي ترڅنګ له همدا اوسه جدي ونیسي. یو شمیر ایرانیانو هم له عربي لیکدود سره خپل مخالفت څرګند کړی ، سره له دې چې دوی په یولر سمونو باندې هم برلاسي شوي، خو بیا هم دا خبره مني چې په علمي لحاظ عربي لیکدود د دغې ژبې دغوندې ساتني لپاره یو بشپړ لیکدود نه دي او وړاندیز یې دادې چې خپل لیکدود د اروپايي ژبو لیکدود ته ور وړوي پرتګاليانو هم دخپلې پرتګالي ژبې لپاره چې له لاتیني امریکا بیا ترافریقا او اروپا پورې (۲۴۰) ملیونه خلک ویونکي لری په ټوله نړی کې دیوه واحد لیکدود واحد بڼه په (۲۰۱۵) کال کې اعلان کړه او له اړوندو حکومتونو څخه یې رسمي غوښتنه وکړه چې ددغه کار د عملي کیدو لپاره مرسته وکړي او وړاندیز شوي واحد لیکدود په خپلو هیوادو کې په واحد اوسمه شوي بڼې سره وکاروي . جاپانیانو خود اوسني تکنالوژي له برکته نه یوازې چې یو بشپړ لیکدود یې جوړ کړ، بلکه دومره وده یې ورکړې چې په خپلواکونو کې یې دهرې ژبې د کليمي تشخیص هم په ډیره آسانی سره وکړای شو . په دې مانا چې ان په خپل لیکدود کې دوی کولای شي خپل لوستونکي ته وښيي چې کومې کليمې او کوم جوړښتونه دجاپاني ژبې اوکوم لغتونه او جوړښتونه له نورو ژبو دوی ته راغلي او یایې منلي دي . دوی په دغه برخه کې له رنگونو څخه چې زه فکرکوم هغه په خپله د ژبنيو او لیکدودي نښومهم توکونه بلل کيږي کار اخلي، مانا داچې جاپانیانو د خپلې پرمخ تللي تکنالوژي په لور تیا کې بیا هم د خپلې ژبې پریوه مهمه برخه چې هغه لیکدود دی خپله جدي پاملرنه ساتلي ده. خواوس پوښتنه داده چې که مور ته دجاپان دغه تجربه اوسایل راوړسیري اوزموږ پوهه هم دخپلې پښتوژبې په برخه کې په فارسي اوعربي باندې تړلې وي اودخپلې ژبې دکره وښوونپرخای پردي وي کاروو، خدای خبر چې هلته به زموږ دلیکدود اولیکني اولغوي زیرمي خبره پرچا اوکومي ژبې په رنگ ځان له مور پردې ښیي ... نزیاتومعلوماتولپاره وگورئ ()

: (Chritopeher Seeley The 20th century Japaness writing system)

زموږ لیکدود ستونزې او وړاندیزونه:

که موڅوک په ګناه هم نیسي خپله خبره به کوو، هغه داچې مور همدا اوس په پنځوس اوشپیتو ملیونو پښتنو کې تر سل تنه زیات سم په پښتو املا اوانشا لیکونکي کسان نه لرو، لوی اولیوني سیاستمداران به لرو ، لوی ډاکتران به لرو ، لوی شاعران به هم لرو ، لوی انجینران به هم لرو خوکه چې دژبې اولیک لوست خبره رامنځ ته کيږي دوی په کې دومره خوار اوغریب دي چې په خپله لیکنه کې د (ص) او (س) په لیکلو اوکارونه کې لکه یو نوی خارجي زده کونکی له ستونزې سره مخامخ کيږي . څه باید ووايو چې ولې له داسې ستونزې سره مور مخامخ یو ؟ په دغه اړه مهمه خبره داده چې مور باید ترهرڅه دمخه دخپل ښوونیز سستم په برخه کې په یوه انتقادي نظریا کتنه وکړو چې له بده مرغه په تیره یوه پيړۍ کې مور دغې ستونزې ته په شعوري توګه نه یو متوجه شوي . په هرډول راځی یولر هغو ستونزوته یوه انتقادي کتنه وکړو هغه چې دیوه بشپړ اوبسیا لیک اولیکدود په برخه کې مور ورسره مخامخ یو لکه :

۱ - زموږ دښوونځي زده کونکي چې کله په لومړي ورځ په لومړي ټولګي کې په درس پیل کوي، دخینويي هغه الفبا په ذهن کې وي هغه چې ملا او چري وربښودلي اویایې هم دبغدادې سپاري په پانوکي زده کړي وي . کله چې ټولګی ته هم راځي هغه ته یو مسلکي ښوونکي چې خپله یې هم پر یوې علمي تگلاري (کریکولم) برابر درس ویلی وي درس نه وربښي ، کله چې معلم په ټولګي کې په لومړۍ ورځ د تختې پرمخ یو لغت دبیلګي په توګه (ټولګی) ، (ښوونځی) ، (آزادی) ، (دودۍ) ، (لرګی) او نور په یوه (ی) او یوه بڼه لیکي ، څرګنده ده چې د ژبې د زده کړې دغه کور بنسټ به تر لوړو پورې همداسې کور لورېږي . دیوې ژبې د لیکدود په برخه کې تر هرڅه مهم او د پاملرنې وړتکي په ټولو پرمختللو ټولنو کې دادی چې زده کوونکي باید په همدغه پیل کې د الفبا د زده کړې له یوه بشپړ سستم سره بلد کړل شي . خو زموږ بیا دغې ستونزې ته په همدغه پیل کې ملا ماته ده اویو ماشوم چې نوی د زده کړې په هیله قلم او کاغذ په لاس کې نیسي مور نه شو کولای په همدغه پیل کې د سم لیک اوسمي لیکني په لور له یوې تنظیم شوي علمي او تعلیمي میتودلوژي سره سم لارښوونه کړو ، ځکه چې مور په دغه ټکي ځان غره

کولو چې گواکي مور په ژبه پوهیږو، په داسې حال چې دا پوهیدل نه دي دا یوازې غږیدل دي. چې له ژب پوهیدو سره په هر اړخیزه توګه توپیر لري .

۲ - بله ستونزه چې په نړۍ کې اوس د ژبپوهانو له نظره هغه هم دیوې ملي کریکولم په ترڅ کې باید سمه شي داده چې مور په افغانستان کې په منځني او ثانوي دورو بنوونیزسستم کې د بیلابیلو مضمونو تدریس په ترڅ کې د ژبې موضوع ته ډیر فرعي اهمیت ورکولو او یایې هم ګرد سره له نظره غورځو ، په دې مانا چې زده کونکي او بنوونکي مخکې تر دې چې د خپل مضمون د ژبې لیکدود ته خیرشي، هغوی د مضمون په فکر کې کيږي ، داچې هغه په څه ډول تشریح او په څه ډول لیکل کيږي ، په دغه برخه کې له ژبې څخه یوازې د لیکنې په موخه هغه هم د آزمویني لپاره کاراخلي اوبس ، د بیلګې په توګه د فزیک یوزده کونکي او استاد په دغه عبارت کې چې (په اتومي نړۍ کې د علمي څیړنو د پرله پسې څارنې اصل ډیر مهم دی) د بیلابیلو یا ګانو راورل او کارول او یا هم ګرامري جوړښت په پام کې نه نیسی او یاداچې پرې پوهیږي نه ، په داسې حال کې چې د داسې جملې سم نه لیکل (په اتومي نړۍ کې د علمي څیړنو د پرله پسې څارنې اصل ډیر مهم دی) نن سبا د یوې ژبې په زده کړه ، پیژندنه او څیړنه کې لویه ستونزه رامنځ ته کوي چې دغې او دغې ته ورته لویو او مهمو ستونزو دپښتو ژبې د مطلقې ودې او پرمختګ بهیر له لوی څنډ سره مخامخ کړی دي ځکه چې مسوولي موسسې او ارګانونه او یا هم هغوی چې په دغه برخه کار کوي د ژبې په وړاندې خپل ملي او مسلکي مسوولیت نه احساسوي او خبره په غیر علمي توګه ترس تیروي .

۳ - څیړني او نشراتي ارګانونه چې په هر هیواد کې دهغه هیواد له ټاکلو قوانینو او اصولو سره په څیړنو او نشرولو باندې پیل کوي ، هغوی هم د ژبې اولیکدود په برخه کې ځانګړي مسوولیت لري . له بده مرغه چې د پښتو آثارو او څیړولو په برخه کې په دغو ارګانو کې هیڅ ډول تګلاره ، منظم پروګرام اولارښود نه لیدل کيږي ، دوی ته چې هرڅوک هرڅه ولیکي ، هغه څیړوي او نشروي ، دوی دخپلو نشراتو لپاره د ارزونې او وړتیا داسې تګلاره چې دهغه اثر مفهوم او ژبه په معیاري لحاظ په پام کې ونیسي نه لري ، دغه نشراتي موسسې چې آثار په واحده بڼه نه څیړوي او نه یې په قصدي توګه په فکر کې دي، دوی باید خپلې دغې نیمګړتیا ته متوجه شي ، په داسې حال کې چې په نوره نړۍ کې نن سبا څیړني ارګانو نه اومطبعي دخپل اعتبار او اعتماد په خاطر دیوې کره او واحد لیکدود په برخه کې ځانګړی تګلاره اولارښودي غږي او کمیسونونه او کارپوهان لري چې یواثر ترچا پ دمخه پر لیکنیو اصولو او بنسټونو برابر ټولني ته له ادبي ارزونې وروسته وړاندې کوي . خو مور له بده مرغه له دغه نعمت څخه تراوسه خبر هم نه یو په دغه برخه کې باید یوه یادونه وکړم او هغه داچې زما د خبره دتث له نامه سرایله مطبوعاتي آزادی سره (لکه چې په افغانستان هر ډول مطبوعاتي اصولو او معیارونو پر خلاف کې روانه ده) په هیڅ ډول اړونده نه ده اونه باید ګران لوستونکي دغه ټکي داسې تعبیر کړي چې زه گواکي د مطبوعاتي آزادی پر خلاف څه وایم، نه، هغه او زما بحث له یوه بل سره هیڅ ډول تړاو نه لري . ځکه خو زه هیله من چې یو شمیر شعوري دوستان چې د چا پ اوڅیړنو په برخه کې اوږده تجربه لري دیوې بیلګیز بنسټ په توګه له خپلو چاپخونو پښتو کتابونه له یوه منلي ادبي معیار سره سم چاڼ کړي اود صلاحیت لرونکو کتونکو له نظره پرته یې چاپ ته ونه سپاري.

۴ - دیوشمیر پښتو ویونکي یاران چې پښتو ته یوازې په دغه ټکي رامنځته کوي چې گواکي مورنۍ ژبه یې ده او هغه په بیلابیلو وختو او ځایو کې دټاکلو غرضونو پر لامل دوسیلې په توګه کاروي، په دغه برخه کې می مراد هغه کسان دي چې دوی په تیر و دوولسيزو کې ډیر غلګرومخو، مطبوعاتو او تبلیغاتو سره مله شول ، په دوی کې یوشمیر په ډیره بې پروایي او په شعوري توګه د خپلې ژبې د علمي او ملي ونډې پر زیان تمام شول، دوی فکر کاوه چې دوی د ژبې اهل دي ، ان چې ځانونه یې دماهرانو او کارپوهانو په چوکاټ یوازې دخپلې ځاني ګټې په خاطر واچول ، په داسې حال کې چې په یوه ژبه لیکل اود هغې معرفي کول دیوې ملت امانت چې هغه باید وسیله نه بلکه د یوه لوی هدف په توګه ورته مطرح وي . دغه ډله چې زه دتیرې دوولسيزو په ترڅ کې د ژباړونکو او ژبني ما فیا په سترګه ورته ګورم، په رښتیا هم چې په همدغه ما فیایي دنده بوخته ډله ده ، دوی په بې زړه سويې د پښتو ژبې په مسخه او سپکاوې کې رغنده برخه واخیسته، دوی یوازې لنډمدي موخې او پروګرامونه ان تراوسه هم دیوشمیر شبکوپه اشارو پرمخ بیایي چې دهیڅ ډول ودې او پرمختګ تمه نه شي ترې کیدای . په یاده شوې موده کې دغو یارانو له ځانو څخه پرته له دې چې د پښتو ژبې دیوې ساده کورس شهادتنامه ولري پښتو مسلکي فرهنگ پوهان ، پښتو مسلکي ژباړونکي ، پښتو مسلکي استادان ، پښتو مسلکي ژورنالستان ، نطقان اونور له ځانو جوړ کړل . دیوچا به پلار او نیکه دپښتو ژبې لیکوال اوشاعران وو خوزامن یې نن سبا باید دهغه په براند باندې دنورو مسلکي او بې خانداني برانده پوهانو او استعدادونه خنډ نه شي ، دوی باید پردغه ټکي باندې وپارمن نه وي چې « هر مغل چې په سوات راشي شهزاده شي » . په تیرو دوو لسیزو کې پښتو ژبې ته دغو ژبنيو مافیایي کړیو څه په هیواد دننه او څه هم له هیواده دباندې لوی زیان رسولی دی. دوی نه سمه ژبه چا ته بنودلې ، نه یې سمه املا او لیکدود په خپلو لیکنو کې کارولی اونه یې د خپلې ژبې تقدس ته تر خپلې ځاني ګټې زیات ارزښت ورکړي دی . دغه یاران باید په دې پوه شي چې دوی که د استعمار او یرغل مطبوعاتي او ژورنالستيکي چوپړیان هم دي باید دخپلې ژبې په برخه کې له احتیاط او زړه سوي څخه په تیره بیا د لیکدود په برخه کې کارواخلي .

۵ - پښتو ژبې او لیکدود ته له لسگونو ستونزو سره یوځای یوه هم د (ی) گانو ستونزه وردغاري شوي ده ، وگورئ مور کله پنځه اوکله شپږ کم او زیات ځانگړي وینگونه په یو بڼه او یوه گرافیم (ی) سره لیکو. کیدای شي یوڅوک دا دلیل ووايي چې نه داهره یوه (ی) بېله بڼه لري او بیل وینگ لري ، سمه ده، داخبره سری په ظاهري توگه قانع کولای شي ، خو کله چې یوڅه علمي تحلیل ته هغه هم د ژبپوهینزو زده کړو په برخه کې ور ننوځو، په دغه ترڅ کې بیا له یو لړ ستونزو سره مخامخ کیږي، مور نه یوازې (ی) لیکو بلکې په څنګ کې یو بل پښتني هم پر (ی) باندې ور زیاتوو چې هغه ټکي یا هم همزه او یا هم نورې بڼې دي . په علمي لحاظ او دپوهانو د لید له مخې زموږ او دنړۍ یوشمیر ژبو ته دغو بڼو یولړ خو څه چې ډیرې ستونزې رامنځ ته کړي دي ، که چیرې ددغه هروینګ لپاره ځانگړي نښې په یوه بڼه غوره شي ، زه فکر کوم چې په دغه حال کې به مور پریوه علمي بري ورمخه شوي وو . په داسې حال کې چې دم گړۍ دا یوه ستونزه ده او ورده چې باید په دغه باره کې نه یوڅوک ، بلکې یوه کارپوه ډله (نه بي سنده ژبني ما فیایي ډله) لاس په کار شي او پښتو ژبه او لیکدود له دغې ستونزې څخه که څه هم په ظاهري کتنه گران کار ښکاري وژغوري . مور باید د نن د هوسایي په فکر کې نه شو بلکې دغې پخوانۍ نیمگرتیا او پوښتنې ته باید د راتلونکونسلونو او را تلونکو څیړنو په خاطر دیوه مثبت حل په لټه کې شو. ځکه چې په نړیواله کچه نن سبا ژبپوهان په ژبو کې داډول ورته توري د ژبو د ودې او لیکدود د بشپړتیا لامل نه بولي . لکه : (ی - ی - ی - ی) چې دا په خپل ذات کې یوتوری (فونیم) نه دی بلکې دوه او درې فونیمونه مود یوه توري له پاره کارولي دي.

۶ - بله لویه ستونزه چې پښتولیکدود اود پښتود ودې اوسني بهیر ته ور دغاري شوي ده ، هغه دگړدود(لهجې) ستونزه اوموضوع ده ، سمه ده چې دا یوه نړیواله موضوع ده ، یوه علمي موضوع ده چې دعلمي څیړنو په برخه کې په زرگونو څیړني او تحقیقات په دغه برخه کې شوي او لاهم روان دي ، ژبه بې لهجو نه وي ، ځکه چې په یوه ژبه کې هره لهجه دیولړ عواملو، طبیعي ، کلتوري ، سیاسي او ان اقتصادي اړخونو او ځانگړنو لرونکي ده . ملتونه او حالات دیوي لهجې پر شمزۍ باندې یوه معیاري ژبه رامنځ ته کوي او هغه د خپل اند او ژوند د ویندويي او بولندويي ژبې په توگه کاروي . له بڼه مرغه چې مور په نژدې تېرو پنځو لسيزوکې په یوه نسبتاً منل شوي معیار سره مخ په وړاندې ولاړو خو له دي سره سره بیا هم زموږ ژبپوهان هغه لهجوي ستونزې چې ورسره مخامخ یو لاهم نه راسپري او دحل یوه جامع لاره نه ورته پیدا کوي ، یوشمیر چې داکار کوي او په دغه برخه کې دیوي معیاري ژبې رامنځ ته کول او دود ول غواړي هغوی را ته پېریان ښکاري او خبرې یې هم سحر او جادو، په داسې حال کې چې خبره داسې نه ده ، هغو غواړي ددغې ستونزې لپاره دیوه علمي حل پریوله باندې ودریږي ، مور وینو چې یو شمیر خو تر دغې پردې لاندې خپل عیبونه پټوي ، کیدای شي یوشمیر په انفرادي توگه لکه چې دمخه مو یاده کړه داکار د ژبې بډایتوب پر لامل ترسره کړي خو پوښتنه داده چې دا کار که په هر لامل او هره موخه وي انفرادي کاردی چې دیوه فرد هڅه په ډاگه کوي خو داکاردیوي ډله ییزې هڅې په وړاندې دانفرادي وسیلې حثیت لري چې مور دغې انفرادي وسیله ته باد دهدف په سترگه ونه گورو. بیا هم وایم هر څوک چې پښتو وسیله کوي، هغې ته د یوه معیار او هدف په توگه کار نه کوي ، دیوي معیاري پښتو په نیت قلم نه وررته چلوي، څرگنده ده چې ستونزې زیاتېږي او ددغوستونزو ملامتیا به ډیر زر زموږ د راتلونکو له خوا پرمور را اوړي . مور باید لهجې دژبې په وړاندې د پیاوړتیايي موادو او زیرمویه توگه وکاروو نه داچې په لوی لاس یې دیوه منل شوي معیار او معیاری ژبې په وړاندې لکه بت پرته له یوه عام منښته ودروو. باوردی چې دغې ستونزې دم گړۍ دپښتو ژبې لاس او پښو ته په افغانستان او پښتونخوا کې دواړو کې فولادي هتکړی وړ اچولي او لیکدود هم ورته گنگ ولاردي. زما په اند داستونزه هله حل کیدای شي چې مور پټول دیوه معیاري لیکدود چې په انفرادي هڅه باندې نه وي پیل شوی بلکه دیوه اکاډیمک ارگان او صلاحیت لرونکو ژبپوهانو او ادب پوهانو له خوا جوړ وي علمي پلوي وکړو.

۷: د لیکدود کارپوهان، سمونکي او ان مسولان باید دغه ټکي ته څیر وي چې دیوي ژبې لیکدود په دغه تخنیکي نړۍ او ددغو پرمختگونو په چټک بهیر کې لکه زموږ کالي داسې زر زر زریږي ، ښايي یوشمیر دوسانو ته زما دغه خبره آسمان په توپ ویشل ښکاره شي ، خو زه اوس خپله په عملي ډگر کې له دغې ستونزې سره مخامخ یم . په دي مانا چې که مور د خپلو نامتولیکوالو او شاعرانو لیکلي کتابونه خپلي مخې ته اچوو پوهیږو چې دهغوی لیکدود اوان گرامري جوړښت د اوس په پرتله څومره نیمگرتیاوي او ستونزې لري ، د استاد الفت او استاد بینوا ، په پښتونخوا کې د حمزه او نورو نومیالیو آثار نور په داسې آثارو کې راځي چې مور یې پر لیکدودیزو ستونزو او نیمگرتیاوو باندې له ورايه پوهیږو، زه په دي فکر یم چې که یوه با صلاحیته کومیټه او دنظر خاونده خواخوږي ډله دیوه علمي او اکاډیمک ارگان له خوا ددغه مقصد لپاره چې باید ددغو معاصرو کلاسیکانو آثار له اوسني لیکدود ، یا په بله وینا له اوسنی املا او انشا سره برابر نه شي، د دوی آثار نور خپل هغه معنوي ارزښت چې په خپل وخت کې یې په هغه لیکدود او هغه بڼه چې مور بوداگان پرې پوهیږو دنویو څیړنو او نوي پښت په وړاندې خپل ارزښت له پوښتنوسره مخامخ کوي . په دغه برخه کې یوه علمي فکر او یوه پراخ نظري تصمیم ته اړتیا ده چې باید واک لرونکي یاران او موسسي په دغه برخه کې لاس په کار شي . مور پوهیږو چې زموږ دغو نخبه گانو په خپل مهال کې دغه شونتیاوي چې مور یې لرو نه درلودي او یاداچې صادقانه باید ووايو چې نه پرې پوهیدل . کوم څه چې له دوی څخه

مور ته پاتې دي ، که هغه مور د اوسني نسل په زده کونکي باندې په هم هغه اويا کلنه پخوانۍ بڼه او لیکدود لکه (چه (او(چې) يا (کښې) او (کې) لیکواويا لولو، مور ته په عملي توگه دا پته لگيري چې لیکدود د جامو بڼه لري بايد بنو صورتونو اوسپرتونو ته له وخت او شونتياوو سره سم په بنکلي توگه ور واغوستل شي .

۸ - د لیکدود په اړه ژبپوهانو ته وړاندیز دی چې په لیکدود کې د غرونو(واولونو، اوغبرگرونو) په ستونزه باندې کاروکړي اودغې لويې ستونزه ته دحل يوه داسې لاره ولټوي ، خو د دوی په مرسته او هڅه مور دغې ستونزې ته وروستی حل په گوته کړو. زه چې کله پښتو په هندي ديونا گري لیک دود باندې لیکم ، باوروکړی چې هلته زه په روښانه توگه خپله پښتو په خپل ټول ادبي درنښت سره ليدای، کتی اولوستی شم.

۹ - د لیکدود بڼه اودپښتوژبې له پاره د يوه لیک دډول په نښه کول (نسخ ... نستعلیق اوبانور)

۱۰ - د پښتوژبې له پاره دمعيارې لیکدوارتيا اوورتيا په هراړخيزه توگه د وړاندیزورده، په دې شرط چې دټولو پښتو ژبپوهانو، سيمو، لهجو، خپرونو، پوهنتونو، ښوونځيو، آثارو، زده کونکو، ژبپوهانو، عادي خلکو ونډه، اوتاريخي رسالت استازيتوب په کې وشي .

د رناوي
پروفیسور رشید
د نورو پوهنتون د بښتو خانگي استاد